

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **V. N. B.**, zastoupený JUDr. Matoušem Jírou, advokátem se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 A 34/2016 - 25, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 4. 2016, č. j. CPR-21343-6/ČJ-2015-930310-V238, žalovaná zamítla odvolání žalobce (dále jen „stěžovatel“) a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, ze dne 16. 6. 2015, č. j. KRPA-252979-18/ČJ-2015-000022, kterým bylo stěžovateli podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a o změně některých zákonů, v relevantním znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovená doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku.

Stěžovatel napadl rozhodnutí žalované žalobou, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 A 34/2016 - 25, jako nedůvodná zamítnuta.

Rozsudek městského soudu následně stěžovatel napadl kasační stížností. Současně požádal, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Stěžovatel uvedl, že v případě nepřiznání odkladného účinku by byl nucen opustit Českou republiku ještě před rozhodnutím kasačního soudu, čímž by mu byla způsobena nenahraditelná újma. Stěžovatel žije na území České republiky již 9 let, má zde vytvořeny sociální, majetkové a pracovní vazby. Byl by vytržen z prostředí, kde má zařízen svůj soukromý a společenský život. Přestože je svobodný a bezdětný, ve Vietnamu žijí jeho rodiče, kteří jsou závislí na jeho finanční pomoci; posílá jim na jejich výživu velkou část svých příjmů. Ve Vietnamu by byl příjem stěžovatele podstatně nižší, a proto by své rodiče nedokázal uživit. Povinnost opustit Českou republiku by tedy byla také zásahem do jeho rodinného života. Nepřiznáním odkladného účinku by rovněž došlo k zásahu do stěžovatelova

práva na spravedlivý proces, pro jehož výkon je nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. V této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 - 37, ze dne 1. 10. 2015, č. j. 2 Azs 219/2015 - 23, atd.; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Je nepochybné, že výkon rozhodnutí by pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než může vzniknout jiným osobám, přičemž přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Rozhodnutí o odkladném účinku se může dotknout toliko stěžovatele a jemu blízkých osob, stěžovatel se na území České republiky chová řádně, nedopouští se protiprávního jednání a plní si své povinnosti.

Žalovaná ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku sdělila, že s jeho přiznáním nesouhlasí, neboť řízení o správním vyhoštění bylo vedeno z důvodu protiprávního jednání stěžovatele, které spočívalo v pobytu na území České republiky bez platného oprávnění k pobytu. S ohledem na vytýkané protiprávní jednání a zjištěné okolnosti je vycestování stěžovatele z území České republiky žádoucí, přičemž tím nedojde k podstatnému zásahu do jeho práv.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem a skutečností vyplývajících ze správního spisu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

Nejvyšší správní soud vycházel zejména z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků rozsudku městského soudu, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění, do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, byl by stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky, a to ještě před rozhodnutím kasačního soudu. Podstatné přitom je, že pro řádný výkon ústavního práva na spravedlivý proces je třeba, aby stěžovatel mohl setrvat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem, náleží k právu na spravedlivý proces i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení, poskytovat mu potřebnou součinnost atd. Nejvyšší správní soud proto spatřuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, spojenou s nuceným opuštěním České republiky před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti stěžovatele, především v možné újmě na výkonu jeho práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí *ex lege* (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu). Není tedy bez dalšího dán důvod, proč by obdobnou možnost setrvat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného kasačního řízení. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem zákonem předpokládané újmy u stěžovatele (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58).

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku také z hlediska splnění druhého zákonného předpokladu a dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku není

pokračování

v rozporu s veřejným zájmem. Pokud jde o splnění uvedeného předpokladu, vychází zde soud z povahy věci, z obsahu spisového materiálu a z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, kde dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného vykladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážít intenzitu brozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS).“

S ohledem na důvody správního vyhoštění leží v daném případě proti podstatné újmě, která hrozí stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity, neboť stěžovatel nebyl vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu; byl vyhoštěn podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti pravomocnému rozhodnutí o jeho správním vyhoštění měla *ex lege* odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku městského soudu, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované ve věci správního vyhoštění stěžovatele.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 17. srpna 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu